

Прут розходився!

(Продовження. Початок у № 9(114).

«...Надто великі збитки від стихії — підтоплено понад 40 тисяч житлових будинків, чимало з них вода забрала з собою. Більше, ніж 30 тисяч га сільськогосподарських угідь — знищено, — писала газета «Сільські вісті». — А дороги, а мости, а знеструмлені міста й села, відключені від газу, без телефонного, автомобільного та залізничного зв'язку. Словом, сотням тисяч людей лиха вода принесла горе, забравши з собою 30 життів. Шестеро загинули — діти... З вівторка вода стала спадати. Однак не відразу відступас стихія: відходить вода від одних сіл — зненацька з'являється в інших. Велетенська зона стихійного лиха — ось що таке в ці дні території, насамперед, Івано-Франківської, Львівської, Чернівецької, Тернопільської та Закарпатської областей. Чому ж так сталося?.. Цим питанням задаються всі»...

Автор статті в 1999 році бачив наступну картину в місті Мукачеві на річці Латориця: «Підходи (насипи) до моста в повін 1998 року були затоплені. Аби уникнути затоплення надалі підходи піднімали шляхом насипання ґрунту — замість того, щоб розчистити від чагарників і побутового сміття пойму річки. При цьому рівень води в річці (відповідно до законів гідравліки) знизився.

Перемістимося в місто Снятин Івано-Франківської області. Гідроелектростанція на річці Прут*. На фотографіях «Апофеоз хаосу» в повній красі видно безладдя людини, — а це є одним з чинників, що призводить до затоплень територій при повенях. Лівобережна гребля ГЕС призначена захищати частину міста, розташовану на низьких відмітках. Висока вода, за задумом проектувальника, повинна проходити через водозливну греблю та правобережну пойму. Для цього прольоти між биками греблі мають бути вільні від яких-небудь предметів, а правобережна заплава розчищена від лісу і чагарників. Під час справжньої повені (див. фото) затвори не вийшли повністю з води, дерева і побутове

сміття перетворили водосливну греблю на глуху, заплава не пропускала розрахункову витрату води, рівень якої перед греблюю став різко підніматися. Куди воді подітися? Зрозуміло, вона перелилася через лівобережну греблю, що захищала, затопивши частину міста.

З цієї трагедії можна й треба зробити висновки. Існує поняття «виробнича безпека» та «суспільна безпека». Напірні гідротехнічні споруди (інакше греблі, без яких в абсолютній більшості випадків ГЕС не може працювати)

— це ті ж посудини під тиском. Але на відміну від останніх греблі неможливо зольовати від сторонніх людей, щоб не нести їм загрози.

Про це сучасні (й часто-густо, приватні) власники ГЕС (хай і невеликих)** менше всього піклуються. Що й підтверджується на розглянутому (та інших) прикладі.

До річч, в Австро-Венгерській імперії жителі (під страхом фізичного покарання) очищали від суччя та гілок закріплені за ними ділянки потічків і річок.

На запитання місцевих жителів: навіщо, дядько, ви це тут фотографуєте та розпитуєте, відповідав правду. Що я є викладачем гідротехніки інженерної академії, а фотографую для того, щоб показати студентам: якщо погано вчитиметеся, то такі ж неприємності чекають жителів районів зони дії тих споруд, які зпроектували або експлуатуйте ви. А вам за це відповідати перед законом і своїм сумлінням!..

*Ст. викладач каф. ГЕ, нач. групи робочого проектування, голов. інженер проекту інституту «Укргідропроєкт» 1978-1991рр.
Р. І. Сивко (фото автора)*

Від редакції.

* — Комп'ютерний переклад текстів — одна з найпотрібніших програм, але такий переклад є однією з найскладніших для програмістів завдань. Зразки недолугого використання машинного перекладу особливо комічні, коли перекладаються на українську російські тексти. Тут можна зустріти й «тато римський» замість «папа римський», і «підлога дитини» замість «стать дитини». Таких прикладів безліч. Трапилося подібне й в нашій газеті. На сторінках попереднього номера в статті «Прут розходився» програма перекладу «зробила» з цієї великої ріки «лєзину».

Вибачаємось перед автором і читачами за цей недогляд...
** — Якщо Вас дійсно цікавлять проблеми гідроенергетики, пропонуємо додатково знайти та прочитати статтю Михайла Василевського «Запрягайте, хлопці, річку» про те, в якому стані зовсім недавно перебували ГЕС Закарпаття. Газета «День» за 17.10.2004 року (<http://www.day.kiev.ua/123986/>)

United Company Rusal підтримує професіоналізм

Об'єднана Компанія Rusal, до складу якої ввійшли Запорізький алюмінієвий комбінат та Миколаївський глиноземний завод, демонструє дуже активну політику щодо підтримання молоді, яка навчається або вже працює.

Наприклад, на Миколаївському глиноземному заводі відбувся регіональний етап конкурсу «Професіонали Rusal». В номінації «Майбутні професіонали» серед молодих управленців перемогу одержали наші випускники позаминулого року — **Євген Зайцев** (1 місце), **Юрій Рева** (2 місце) — обидва вихованці каф. МКМ МТФ. 3 та 4 місця розподілили **Ганна Войтюк** та **Ольга Олефіренко** — випускниці каф. ОП та ЕМВ МФ.

До речі, молоде подружжя, Юрій і Ганна, наші колишні постійні репортери, та їхні друзі окрім почесних грамот отримали путівки до фестивалю кавунів «Солодке диво», який проводиться за ініціативою

Інституту південного овочівництва і баштанництва.

Тема, яка пов'язана з виробництвом алюмінію в Україні та світі, з перспективами та досягненнями наших колишніх випускників, має продовження. Пропонуємо вам розповідь **декана МТФ Володимира Петровича Гриця** про «алюмінієві справи» (мовою оригіналу)...

«...Алюміній — один из самых востребованных металлов на Земле. Согласно исследованиям, проведенным по заказу Rusal, 55% участников проведенного опроса считают алюминий «самым важным металлом»**. Золото и железо в рейтинге популярности заняли второе и третье место. 95% респондентов назвали алюминиевую отрасль «стратегически важной... связывая ее с развитием усиление позиций страны на международных рынках».

В конце 2006-го—начале 2007 года под эгидой алюминиевой компании ОАО «РУСАЛ» произошло объединение еще двух корпораций — российской же компании ОАО «Сибирско-уральской алюминиевой компании» (СУАЛ) и глиноземных активов швейцарской трейдинговой компании Glencore International AG. Так появился новый лидер мировой алюминиевой промышленности United Company Rusal с ежегодным оборотом более 12 млрд. \$ США. В этой мегакорпорации в 17 странах мира, расположенных на 5 континентах, работает более 110 тыс. человек. UC Rusal производит около 11 млн. тонн глинозема и около 4 млн. тонн алюминия в год.

«Професіонали Rusal»

На территории Украины имеется два предприятия этой компании: Запорожский алюминиевый комбинат — актив ОАО «СУАЛ» и Николаевский глиноземный завод (актив ОАО «РУСАЛ»).

United Company Rusal большое внимание уделяет переподготовке и обучению персонала. Лучших специа-листов отбирают в результате проводимых конкурсов. В 2008 году в конкурсе «Профессионалы РУСАЛа»

в номинации «лаборант химического анализа» на Запорожском алюминиевом комбинате I место заняла бывшая студентка МТФ **Екатерина Мезенцева (гр. МК-99з)**.

Теперь ей в числе еще шестерых сотрудников компании Rusal со всего мира предстоит оспаривать в Москве призовые места в этой номинации.

Поздравляем **Екатерину Владимировну** с региональной победой и пожелаем ей I места в рядах мирового лидера алюминиевой промышленности!»

* — Як розповіли нам учасники фестивалю, переможцем цього року став кавун-ягода вагою 30 кг 900 грамів. Спеціально до фестивалю в Голій Пристані побудували пам'ятник кавуну вагою в півтори тонни. Проводилися кумедні конкурси.

Врятуємо місто Запоріжжя...

Анастасія Белендій,
голова Інформаційного комітету Сенату ЗДІА

ЗДІА, разом з іншими ВНЗ м. Запоріжжя, протягом цілого тижня (з 06.10 по 10.10) брала участь в міській акції «Збережемо рідне місто», тому що нам, студентам інженерної академії, не байдужа доля рідного міста. В період цієї акції, ми, студенти, проводили анкетування перехожих в центрі міста з приводу збереження чистоти нашого краю та пам'ятних куточків Запоріжжя. Проводилися опитування на тематику збереження чистоти та культури нації в цілому.

В Запоріжжі знаходиться чимало пам'ятників архітектури минулих століть, і цим викликом — «Врятуємо місто Запоріжжя!» — ми закликаємо, щоб молодь стала прикладом для інших мешканців в підтримці чистоти та порядку на вулицях нашого міста. Адже, це так просто — не кидати сміття де попало.

Свою участю в акції «Збережемо рідне місто» ми бажаємо трохи поліпшити ситуацію та нагадати нашій молоді, що від них вимагається зовсім небагато: бути добрішими до рідного міста, бути культурніше на його вулицях!

Від Студентського Сенату ЗДІА хочу висловити велику подяку студентам за те, що вони весь тиждень з великою радістю підтримували акцію.

А ти любиш своє місто?..

День міста — це чудове свято, велика нагода вибратись в центр міста, побачити мешканців, які з великою радістю святкують та гуляють.

Студенти ЗДІА вміють поєднувати й активну діяльність, і святкування. Тому, 4 жовтня на вечірній концерт, в День міста, студенти вітали всіх мешканців Запоріжжя на площі Фестивальний ярмарком кульками кольорів нашого міста. Велику подяку висловлюємо студентам, які погодились розділити спільну радість:

ФМФ

Белендій
Львіна
Королькова
Домінгуш
Криворучко
Шевченко

Скорий
Нікіфорова
Ракович
Садова

ФЕЕ —
Загідулін

ФЕП

Єгоров
Тищенко
Тишина
Савченко
Цюрупа
Куш
Трубікова

ФЕЕТ

Бондарьов
Заворотинський
Шматко
Єгупов
Кулик
Шаман
Руденков

ФБВР

Сорокіна
Галенко
Русяєва
Коломієць
Буйненко
Кузнєцова
Забудченко
Іванов